

ହସ୍ତାନ ଆଟିକ୍ଟରେ

ନୃତ୍ୟ ଇଲ୍ଲଦି

ଡିଲ୍‌ମୁଦ୍ରା ବିଲିଙ୍ଗ

ବାଣୀକାନ୍ତ ସ୍ଵତ

ମେଧାଲ ନାମ

ଅଧୋଜିତ

କଣ୍ଠବିନୀ

ଇହନୀ ବନ୍ତେ ବୋରୀଯ ଏକ ଛାଡା ଜୀବ ଦେଇ, ଦେଖିବା ମାତ୍ରଭାବି ବଲୁତେ ହୃଦୟ ମେଦିନୀଓ ସାଦେର ନେଇ ଜଗତେର କୋଥାଓ । ଜଗତେ ତାଦେର ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା କେଉ । ଅପରାଧ ବଳୁତେ ନେଇ କେଉ କୋଥାଓ ହୃଦୟର ସାହାୟ କରତେ ଲାଗନ୍ତିର ସାମାଜିତମ ସହାୟଭାବି ଜାନାତେ ।

ପୂର୍ବବନ୍ଦେର ଗ୍ରାମ୍ ପରିତ୍ରିତ ଯାନୋମୋହନ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବେ ବାଧ୍ୟ ହୁଲେନ ସଥିନ ଦେଶେର କୁଳେ ସଂକ୍ଷିତପାଦ ବକ୍ଷ ହେବେ ଗେବେ । ଦୁ ମାଦେର ମାଇନେ ଓ ଭିତ୍ତିରିବିଦି କର୍ତ୍ତା ଦୁକା ନିଯେ ତିନି ଏହେନ କଳକାତାର । ସଙ୍ଗେ ଶ୍ରୀ, ଅମରା କର୍ତ୍ତା ପରୀ ଏବଂ ଦୁଇ ଛେଳେ—ଆଧିପାଗଳ ମେଜ ତେଲେ ହିନ୍ଦ୍ୟା, ଓ ଛୋଟ କିଶୋର ମୋହନ ତୀର ବଢ଼ ଛେଲେ ହିନ୍ଦ୍ୟେର ତେଲେ ସାଧିନତାର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବେ ଦେଖିବେ ପଚେ ମରେହେ ଆଜି ଅନେକଦିନ ।

କଳକାତାଯ ପୌଛେ ଦୁ ଦିନେଇ ପୁରୁଷ ଫୁରିଯେ ଗେଲ ପରିବାରେର । ଅନହାରେ ଅବଶ ଦେଇ ନିଯେ ପଣ୍ଡିତମଶାଇ

ଦିନରାତ କିମ୍ବା ଲାଗନେନ ଚାକରି ଚେଷ୍ଟି କି କି ଅବସ୍ଥାତେଷ୍ଟ ପ୍ରତିଭି ହଲ ନା ତାର ବଢ଼ ଛେଲେକେ ଭାଙ୍ଗିବେ ଶହିଦ ପାରିବାଯ' ବଲେ ଶରକାରେର କାହେ ଭିକ୍ଷେ ଚାଇବାର । ଶ୍ରୀମଦ୍ କବତେ ପାରଲ ନା କେଉ ହିନ୍ଦ୍ୟାର ଅମ୍ବ ଉପାୟ ଅଞ୍ଜିତ ଅର୍ଥ । ଦେଶରେ ପ୍ରତିଟି ଶାଇ ଜମାତେ ଲାଗଲ ହିନ୍ଦ୍ୟା ବୋନେର ବିଶ୍ୱର ଜାତ । ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେବା ଏକ କାରଧାନୀଯ ଚାକରି ପେଣ ମେହନ କିନ୍ତୁ ତୀର ଅନହାରେ ମଧ୍ୟ ଅଥବା କରତେ ପାରଲନା କେହି କାଜ

ଟେ କ ନି ଶି ଯା ନ ଈ ଡି ଓ ତେ
କୃତତ୍ତତା ସ୍ଵିକାର ଇନ୍ଦ୍ରାଗ ରେଲ୍‌ওୟେସ, କ୍ଯାଲକାଟା
ବାଯା ଯତୀନ ଉଚ୍ଚ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ,

ଦିନମ ଶ୍ରମିକକମ୍ବି ମହେନ୍ଦ୍ର ତାର ମୁତ୍ତ ଜୋଟଭାତାର ଆଦଶେର କଥା ଡେଲେଖ କରିଲ ତାର କାହେ । ମହାଜନେର ମାଲ ଫିରି କରିତେ ଲାଗଲ ମେ ଚୌମାଥାଯ ଦାଢ଼ିରେ । ଭାଙ୍ଗ ସରେ ମଧ୍ୟେ ଆୟାରକ୍ଷା କରିତେ ଲାଗଲ ତିମବଦ୍ଧ ପରୀ ଶିକାରୀଦେର ଲୁକ୍ଦୁଟି ଥେକେ । ମାହେର ସଙ୍ଗେ ଦିନ କଟିତେ ଲାଗଲ ତାର ଅନହାରେ ଥେକେ ବାପ ଡାଇନେର ଅସ୍ଥାହାର ଏଗିଯେ ଦେବାର ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟାଯ ।

ପରିଶ୍ରମ ଓ ଅନହାରେ ତାର କହିଦେ ସା ଏକମାତ୍ର ସାତାବିକ ଦେଇ କଟିନ ଅନୁଷ୍ଠେଇ ପଡ଼ିଲେନ ପଣ୍ଡିତମଶାଇ । ଅନହାରେଇ ସାଦେର ରୋଗେର ଫଷ୍ଟ ପ୍ରଥମଥ୍ୟ ଆସିବେ ତାଦେର କୋଥା ଥେକେ ? ଚୋରେର ଉପର ବାଟିପାଡି ହଲ ଦୁଇଥାର ଉପର, ଆୟାରକ୍ଷାର ବ୍ୟର୍ଜ ଚେଷ୍ଟାଯ ବେସାମାଲ ହେବେ ଟ୍ରୋମେର ତଳାଯ ଗିଯେ ପଡ଼ିଲ ଦେ । କାଟା ଗେଲ ପା, ମଂଶ୍ୟ ଉପରିଷିତ ହଲ ପାଖ ନିଯେ ।

ପଣ୍ଡିତମଶାଇ ଓ ହିନ୍ଦ୍ୟାକେ ବାଚାତେ ଦରକାର ଅର୍ଥେର । ଦେ ଅର୍ଥେର ପରିମାଗ କିମ୍ବା ବୁଝି ଜାନା ନେଇ ମାହେର ! ସ୍ଵାମୀ ପୁରେର କଲାଗେ ହାତେର ଦୋନା ବୀଧିନୋ ନୋହା ଭାଇ ଥିଲେ

ଦିନିଲେନ ତିନି । ବାପ ଡାଇକେ ବାଚାତେ ମୋଟନ ବେଚେ ଶିତେ ଗେଲ ମହାଜନେର ମାଲ ।

ଆର ପରୈ ? ମରଣାପର ବାଗ ଡାଇକେ ବାଚାବାର ସାମାଜିକ ଚେଷ୍ଟା ପରିଷକ କରିବାରଙ୍କ ଉପାୟ ନେଇ ତାର । ପେଟେ ବିଷେ ରୈଇ, ମାଥାଯ ବୁଝି ନେଇ, ଶରୀର ମଧ୍ୟ ନେଇ କାରେ ସାମାଜିତମ ସାହାଯ୍ୟ ଆସିବାର । ଅମହାୟ, ଉଦ୍ଧିଗ୍ରା କିଶୋରୀର ବୁଝି ଶୁଣୁ ଆକ୍ଷରିକ ଇଚ୍ଛେକୁଇ ଭରସା । ଆର, ଶୁଣୁ ଇଚ୍ଛେ କରଲେଇ

ଆର - ମି - ଏ ଶ ଦ ସ ତ୍ରେ ଗୁ ହି ତ
ଟ୍ରାମ କୋମ୍ପାନୀ ଲିଃ, ଏ-ଟି ନିତ ଇନ୍ଡିଷ୍ଟ୍ରିଆୟିଶନ,
ଟ୍ରୁଡିଙ୍ ଏଭାରେଷ୍ଟ ଓ ଉତ୍ତର ମାର ଥି ।

ଶମ୍ପାଦକ
ମନ୍ତ୍ରେ ଗଜେପାଧୀର

ମହିକାର-ପରିଚାଳକ
ମୁକୁତାର ବାଯ

ବଦାନାନଗାର
ଫିଲ୍ ମାର୍କିଟ୍ସ ଲିଃ

ଆଚାର-ମରିଚ
ଗୋରାଙ୍ଗଦାନ ବନ୍ଦ

ପରାମରଶ
ମରୀଲ ମିତ୍ର

ଆମିତାବ ବନ୍ଦୋପାଧୀନ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ସାହାରାହି

ଟିଟଲ ଫଟା ନାଭିମ ଲିଃ
ବଲୀ ଦୋମ

ମୁଦ୍ରନିଯେ

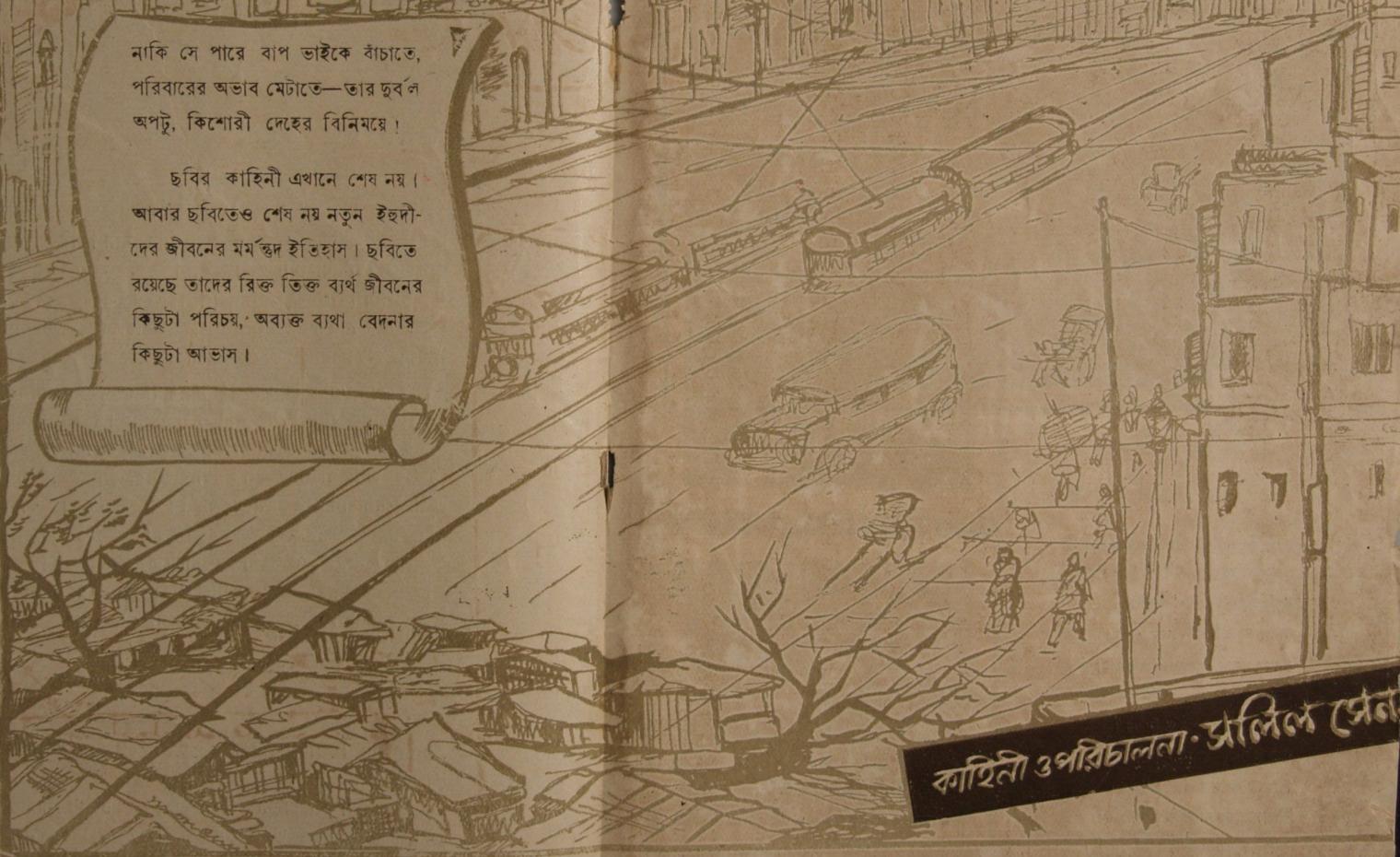

ଆରା
ଅନେ

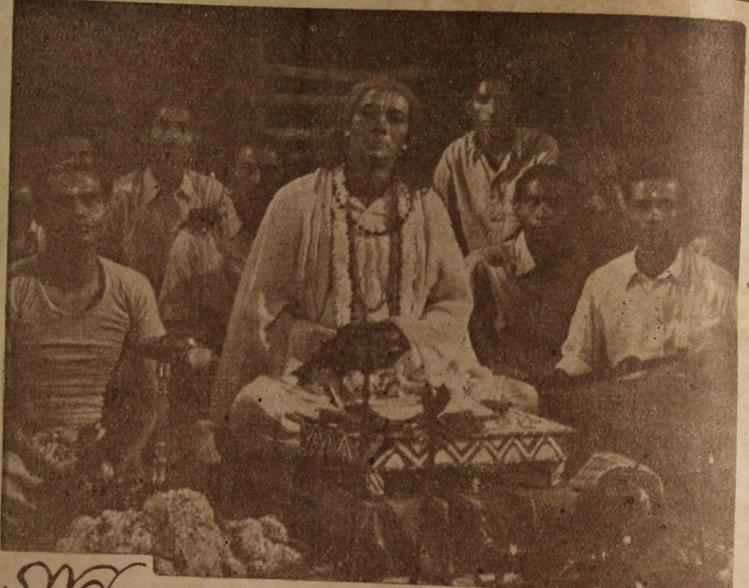
ନାକି ଦେ ପାରେ ବାପ ଭାଇକେ ବୀଚାତେ,
ପରିବାରେର ଅଭାବ ମେଟାତେ—ତାର ଦୁର୍ବଳ
ଅପଟୁ, କିଶୋରୀ ଦେହର ବିନିମୟେ !

ଛବିର କାହିନୀ ଏଥାନେ ଶେଷ ନୟ ।
ଆବାର ଛବିତେଣ ଶୈଶ ନୟ ନତୁନ ଇହଦି-
ଦେର ଜୀବନେର ମର୍ମସ୍ତଦ ଇତିହାସ । ଛବିତେ
ରଯେଛେ ତାଦେର ରିକ୍ତ ତିକ୍ତ ବାର୍ଷି ଜୀବନେର
କିଛୁଟା ପରିଚୟ, ଆବାକ୍ତ ବ୍ୟଥା ବେଦନାର
କିଛୁଟା ଆଭାସ ।

କାହିନୀ ଓ ପରିଚାଳନା · ଡଲିଲ ମେଳ

ମହାକାରୀବ୍ରନ୍ଦ: ପରିଚାଳନାଯ ବିଶ୍ଵରଙ୍ଗନ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ ଓ ଶୀଘ୍ର ବର୍ଷ ଚିତ୍ରଗୀତରେ ଦୀନେମ ଶ୍ରୀ ଓ ଜଗମୋହନ ମେହରୋତ୍ତା) ଶକ୍ତିଗୀତରେ ମଗଳ ଗୁହ୍ୟାକୁରତା ଉପେନ ଶୀଳ ଓ ନୀରେନ
ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପଦନାୟ ତରୁଣ ଦନ୍ତ ଶିଳ୍ପିନିଦେଶେ ଅନିଲ ପାଲ କୃପବିଜ୍ୟାସେ ବିନୟ ନନ୍ଦନ ଓ ପରେଶ ଦାସ ବ୍ୟବସାପନାୟ ପ୍ରସାଦ ଶୀଳ
ଅଳୋକ ନିହାରେ ପ୍ରଭାସ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ, କେଷ୍ଟଦନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ ଓ ଫଳୀ ସରକାର ।

মান

দশদিক হইল বুলাই অক্কার।

যাইল ভরত দৈন্য যমুনার পার।

রামের সন্ধান পেয়ে প্রফুল্ল কটক।

বায়বেগে চলে সুনে না মানে আটক।

যত হয় চিরবৃত্ত পৰ্বত'নিকট।

তত তপাকার লোক ভাবয়ে বিকট।

চিত্রকুট পৰ্বত নিবাসী মুনিগণ।

কীরামের সহ বাসে সদা কষ্ট মন।

দৈন্য কোলাহল শুনি সভয় অস্তুর।

রঞ্জ করো রামচন্দ্ৰ বলে উচ্চেস্থে।

ক * *

ফেনকালে ভরত শক্তি দীনবেশে।

কীরামের আশ্রমেতে যাইয়া প্রবেশে।

গলবন্ধ ভরত নয়লে বহে মৌর।

পথ পর্বতিনে অতি মলিন শরীর।

পড়িলেন কীরামের চৱণ কমলে।

আনন্দে শীর্ষম তাঁরে লইলেন কোলে।

ভরত কহেন ধূরি রামের চৱণ।

কার বাকো রাজ্য ছাড়ি বনে আগমন।

অপরাধ করা করো, চলো প্রচুর দেশ।

করোধ্যাতে গিয়া এক হাতা ও মনরেশে।

কতিবাস ওষ্ণ

অন্তীগ পরিচলনা ঢিগু বায় =

নিউ হাফটোন, ১নং ব্রিটিশ হিল্স পাইকাট—১ হিল্টে মুজিত এবং ডি সুজ ডিস্ট্রিবিউটর্স লিঃ
লাস্টেট, হিল্টে প্রক্ষিপ্ত।

কইও না এমন কথা, না কহিও তুমি,
ছাইড়া যাইতে মন চলে না সোনার বাড়িজিমি
শানে বাক্সা পুরবিলী কানায় কানায় জল,
পাইকা আছে শাইলের ধান্ত সোনার ফসল।
তা বিলা কুটিয়া খাইতে শাইলা ধানের চিঠা
এই চাপ না ছাইড়া ভাটি বে, আমাৰ
মাপার কিৰা।

বিজ কানাই

(আহা) কাল বাতিৰ খেবে চৰার মুখ বিদ্বা
ভাজে
(আৰ) মনতুৰে চৰী কথা কহে চৰার মঙ্গে।
(ও চৰা বে)

আপনার ঘৰে কেন হইলু পৰাবাদী।
আৰ কত কষ্ট সহি নিতা উপবাদী।

(ও চৰা বে)

মনে নাই, কত নহে এত অনাদৰ।
এ তুমি ছাড়িয়া চল যাই দেশাস্তোৱ। (ও চৰারে)
চৰা মে কহিল, চৰী, প্ৰাণ চৰারে

বৰুৱী

কেমনে ছাড়িব আমি এ শায় বনানী
(ও প্ৰাণ চৰীৱে)
মাতপুৰুষের শিটা আমাৰ মাত পুৰুষেৰ
বাসা

এই মাটিৰ বুকে মাঝিৰ ছৰে
আৰাব মনেৰ আশা।
এই তো আমাৰ গোঠিঙ্গা, সাধেৰ বৃন্দাবন।
এইথানেতে জনম আমাৰ এইথানে মৰণ।

সলিল দেন

৪

বাঢ় চলো তুম বাঢ় চলো,
আওয়াজ আ রাখী হায়।

মঞ্চুৰ কিবাণো বাঢ় চলো,
ভাইয়ে গোৱো বাঢ় চলো,
ম-ভাই জনতা বাঢ় চলো।

আওয়াজ আ রাখী হায়।
প্ৰণ কৰো তুম প্ৰণ কৰো,

আওয়াজ আ রাখী হায়।

আপন মেঘ লড়ো, প্ৰণ কৰো,
পৰবন শু রাহিন, প্ৰণ কৰো,

ইজুন ন খেনা, প্ৰণ কৰো,
আওয়াজ আ রাখী হায়।

জৰুৰে চৌধুৰী

ନିଗ୍ରାମ୍ୟ ପରିଚାଳନା
ବିକ୍ରମାୟାଲା

କାହିଁ ଓ କୁଠ
ସଲିଲ ଚୌଧୁରୀ
ନିଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ପରିଚାଳନା
ଅଭ୍ୟାନ ବସ୍ତୁ
ଡି ଲୁଙ୍କା
ରିଲିଜ୍

ନିଗ୍ରାମ୍ୟ
ପରିଚାଳନା